

Hoe krijgen wij meer liefde voor elkaar? (II)

(Studie bij de prediking in de serie 'Het leven van een christen'
uit 1Johannes 4:11-21: Gal.5 & 1Cor.13 EDRN 13-04 '08)

J.C. Bette

Een mensliefhebbend God

De Bijbel leert ons de Here God kennen als liefdevol, bewogen en barmhartig. In Psalm 103:8,13 lezen we: *'Liefdevol en genadig is de HEER, zo liefdevol als een vader is voor zijn kinderen, zo liefdevol is de HEER voor wie Hem vrezen'* (vrezen is hier ontzag en eerbied hebben, alsook liefhebben en dienen). Gods liefde en ontferming blijken niet uit een mooi gevoel te bestaan, maar Hij zet zijn bewogenheid om in oneindig liefdevolle en goedgevoelde daden.

God vernedert zich door in de diepte met de mens één te worden. Gods majesteit en hoogheid blijken uit het feit dat Hij nederig kan en wil zijn en als de Almachtige temidden van ons mensen en ten behoeve van de wereld machteloos kan worden. De liefde van God kunnen we uit deze openbaring in Christus aflezen. Jezus Christus is in de opstanding gebleken de overwinnende Middelaar te zijn. Zo is Hij (en in navolging van Hem zijn gemeente) getuige van de nieuwe werkelijkheid die 'van Godswege' in de wereld verschenen is. Die nieuwe werkelijkheid is Gods koninkrijk en het eeuwige leven. Hier vindt de liefde (ook voor onze naaste) grond om op te staan: vanwege verzoening en opstanding en in de navolging door de Heilige Geest. Onze liefde voor God en de naaste kan eigenlijk alleen maar voortkomen uit de vrije en soevereine liefde van God zelf, waarin Hij alles voor ons behoud en leven heeft volbracht. Een liefde die aan gelovigen wordt geschonken en in ons komt wonen en zo die liefde aan onszelf en door ons heen bewerkt (Rom.5:5).

De betekenis van Jezus' dood is niet beperkt tot de groep gelovigen. Ook al wordt de verzoening helaas slechts door een minderheid van de mensheid aanvaard, het offer zelf is voldoende en gebracht voor iedereen. De mogelijkheid om met God verzoend te worden en van zijn liefde te gaan leven is universeel. Zoals gezegd: de wereld die God liefheeft is de hele mensheid/kosmos, die door God verzoend moet worden en voorwerp is van zijn zoekende en nodigende liefde (vgl. Joh.1:29; 12:47). Over deze wereld ontfermt God Zich in oneindige liefde. Met als doel dat iedereen

die in de Zoon van zijn liefde gelooft, niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven ontvangt. Het was Hem erom begonnen de wereld en die daarop wonen voor de kwade mogelijkheid van het verderf, van het gericht te bewaren. Maar dat houdt dan wel in, dat men de Zoon als Gods teken en bewijs van offerende en verzoenende liefde zal moeten vertrouwen. De ware vrede met God vind je alleen in Gods vergevende liefde. Van die (ver)gevende liefde is Jezus het gezicht, het levende toonbeeld. Wie op Hem zijn geloof bouwt, die zal niet beschaamd uitkomen. Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven, wie de Zoon niet wil toebehoren en gehoorzamen, die zal dat leven niet kennen; integendeel, Gods toorn blijft op hem of haar rusten. Wie Gods liefde afwijst, draagt daarvan de uiterste gevolgen zelf; wat niet afdoet aan Gods liefde, maar waaruit blijkt dat Gods toorn er wel degelijk ook toe doet (Joh.3:17). Gods liefde is te groot om deze bewust links te laten liggen. Uit de verzoening blijkt immers Gods vrije, welmenende liefde, die het beste voorheeft met mens en wereld. Ons ten goede. Wie dat aanbod van leven en liefde weigert, kiest daarmee tegen het goede leven en blijft verantwoordelijk voor die keuze.

Zo heeft God lief...

Wat liefde is, hebben we geleerd van Hem die zijn leven voor ons gegeven heeft. Daarom horen ook wij ons leven te geven voor onze broeders en zusters.' (1Joh.3:16)

Na uitgebreid uitgelegd te hebben wat liefde en liefhebben niet is, komt Johannes hier tot een positieve uitwerking. Liefhebben is heel praktisch. Liefde leren we kennen, wanneer we zien naar Jezus, die Zijn leven voor ons gaf (Joh.10:11-18; Gal.2:20). Christus droeg onze zonden (daarin zien we Gods gerechtigheid), zodat God ons in Jezus zijn daadwerkelijke liefde kon laten zien. Gods liefde is nooit oppervlakkig, maar wordt verdiept door de ernst en de waarheid over ons leven: Hij weet hoe ernstig onze situatie is.

Op Golgotha heeft Jezus zijn leven vrijwillig afgelegd. De vorm 'heeft af/neergelegd' wijst op deze daad in het verleden. Waar Kaïn als een van de eerste mensen een duidelijk bewijs van haat

heeft laten zien in het doden van zijn broer, daar heeft Christus een overtuigend bewijs van liefde gegeven. Haat is negatief en leidt tot acties die negatief zijn voor een ander (Gen.4:8). Liefde is positief en geeft zich aan die ander ten goede. 'Voor ons' betekent niet alleen 'ten voordele van ons', maar waar het Jezus aangaat ook 'in onze plaats': Hij stierf opdat wij niet de eeuwige dood zouden sterven. De zelfovergave van Jezus geeft aan tot hoever gelovigen kunnen gaan in hun liefhebben (vgl. Joh.13:12-15; 37,38; Rom.9:3; 16:4; Fil.2:5-8; 1Petr. 2:19-23). Liefde die tot uitdrukking komt in opofferingsgezindheid en in zelfverloochening (maar met een zekere mate van zelfaanvaarding en 'eigenliefde', waardoor de eigen integriteit en identiteit worden gerespecteerd; Ef.5:28-33) zal de groei van het geestelijke leven van gelovigen karakteriseren.

De Geest van liefde ontvangen

Die gevende en opofferende agape-liefde is niet bij ons begonnen, maar is allereerst en allermeeft van God uitgegaan. Wie deze liefde van God in Christus persoonlijk heeft leren kennen, blijft nadenken over de vraag hóe wij die liefde meer en meer kunnen ontvangen en erin kunnen groeien om die door te geven aan onze broeders en zusters, aan de naaste. Zijn wij ontvankelijk voor Gods Woord in ons leven? Staan we er voor open om zijn liefde en vervulling in de concreetheid van onze menselijke ervaring toe te laten? Mag Hij onze Koning zijn en het bij ons te zeggen krijgen? Immers, Gods liefde die in en door een mens heen werkt, is het belangrijkste teken van geestelijke groei en volwassenheid en het duidelijkste bewijs dat de Heilige Geest in en door ons werkt.

Alleen een wedergeboren mens ontvangt Gods agape-liefde en wel door de inwoning van de Heilige Geest.

'In Hem hebt ook u de boodschap van de waarheid gehoord, het evangelie van uw redding, in Hem (Jezus Christus) bent u, door uw geloof, gemerkt met het stempel van de Heilige Geest die ons beloofd is als voorschot op onze erfenis, opdat allen die Hij zich heeft verworven verlost zullen worden, tot eer van Gods grootheid' (Ef. 1:13,14).

'Wij zijn dus als rechtvaardigen aangenomen op grond van ons geloof en leven in vrede met God, door onze Heer Jezus Christus. Dankzij Hem hebben we door het geloof toegang gekregen tot

Gods genade, die ons fundament is, en in de hoop te mogen delen in zijn luister prijzen we ons gelukkig. Deze hoop zal niet worden beschaamd, omdat Gods liefde in ons hart is uitgegoten door de Heilige Geest, die ons gegeven is.' (Rom.5:1-3,5).

Het goede leven van christenen is zo een liefdevolle verbondenheid met God door de Heilige Geest en juist daardoor is een positieve, opbouwende omgang met elkaar mogelijk. Maar hoe beleven wij die geloofsverbondenheid nu in de praktijk? Hoe kom je eraan en wat doet die verbondenheid met God aan ons innerlijk leven, welke invloed heeft dat? Of nog een dieper niveau: op welke manier werkt Gods liefde als een invloed op mijn leven in? Hoe verandert liefde ons karakter en hoe ver gaat dat? Dit zijn de vragen die ons nu verder bezig houden.

WAT DE LIEFDE BEVORDERT

Het is volkomen duidelijk, dat veel mensen die vroeger nooit naar een kerk of gemeente gingen en daar nu veel vreugde in vinden, deze 'lichtweg' gevonden hebben vanwege een goede relatie met iemand die Gods liefde concreet uitdroeg. In het leven van die 'geloofsgetuige' heeft de liefde van God handen en voeten gekregen. Zo iets geeft een bepaalde indruk of zo je wilt 'uitstraling', die anderen tot nadenken zet of ertoe brengt om die 'levensweg' ook zelf op te gaan zoeken. Zo komen de meeste mensen in de kerk, namelijk door het liefdevolle gedrag in woord en daad van gelovigen. Dat is ons getuigenis...

Hoe mensen tot geloof en liefde kunnen komen

Toch zal iedere gelovige die dit aangaat, van zichzelf afwijzen en zeggen dat hij of zij slechts middel of werktuig is geweest. Van Hogerhand geleid om een hulpje te zijn in de goede richting. Het zal niet bij die aardige christenen blijven. Wie eenmaal de weg tot God gevonden heeft, gaat ook zelf op zoek naar zo'n levende omgang met God, die aantrekkelijk is voor anderen. Dat is in onze tijd zo, maar was vroeger ook het geval. In allerlei toonaarden klinken zulke menselijke getuigenissen door in de Bijbel. Heel de Schrift toont aan dat God de wereld liefheeft, dat Jezus in waarheid Gods Zoon is en dat de Geest mensen ten goede (naar het beeld van Jezus) verandert. Bijvoorbeeld het Evangelieboek dat Johannes schreef heeft specifiek ten doel mensen te bewegen tot het

geloof in Jezus en daardoor tot het ontvangen van een nieuwe 'soort van leven' (Joh.20:31).

Het kompas naar de liefde

Ieder die zelf ooit voor een ander mens een lichtsignaal naar Christus mocht zijn, zal heenwijzen naar het grote Licht dat door Jezus in de wereld gekomen is. Ieder die wegwijzer mocht zijn, zal heenwijzen naar Hem die zegt dat Hijzelf de Weg, de Waarheid en het Leven is. Daarom vinden wij het bewijs van Gods liefde uiteindelijk het meest helder, niet zozeer in onze getuigenissen, maar in het dagelijkse en daadwerkelijke leven met God én in de Bijbel die daarover schrijft als het authentieke kompas dat richting geeft naar Gods werkelijkheid. De Bijbel is het boek dat van Gods liefde en al zijn beslissende daden overvloedig en krachtig getuigt. In de Bijbel leren we kennen wie en hoe God is, wat Hij aan Israël en in Christus heeft gedaan en je leert door bijbellezen en overdenking wat er in die geschiedenissen en verhalen ook betrekking heeft op ons. De geschriften van het Nieuwe Testament geven aan hoe belangrijk het woord-en-daad-getuigenis is bij de inzet om mensen te wijzen op God en 'te winnen voor Christus'.

Voor wie nooit met de Bijbel in aanraking komt, is het oprechte christelijke leven van een gelovige vaak het enige aanknopingspunt naar God. Gelovigen die van een persoonlijke relatie met Jezus getuigen, vormen zo als het ware een wandelend kompas naar Gods liefde. Opmerkelijk is daarbij wel, dat zodra de geestelijke verbinding gelegd en er over het christelijke leven uitgelegd is, de jonge gelovigen stevast zelf naar de Bijbel gaan vragen ...

De persoonlijke ervaring van Gods liefde

De Bijbel vertelt ons over de bron van een unieke liefde. Door zijn Geest bewerkt de Here God in wie zich er in ontvankelijkheid voor opent, dat die liefde ook persoonlijk ervaren wordt. Dan gaat het licht van Gods liefde in ons hart doorbreken en zal de duisternis van het leven zonder God wijken. De duisternis van onze zwakheden bestrijden we dan ook door het licht van Gods liefde meer en meer in ons hart toe te laten. Dat is een ware en veelzeggende metafoor, maar waar gaat het concreet om? Waar komt het licht van Gods liefde vandaan? Is het een gevoel, dat op een onverwacht moment over je komt? Een allesoverweldigende ervaring, zoals van Paulus

bij Damascus (die overigens voordat hij jaren later scherp ging zien eerst door het felle licht van die ontmoeting blind geworden was en aan de hand geleid moest worden...)? Waar vindt een mens die alles veranderende liefde van God, om het licht ervan in ons hart toe te laten? Hoe gaat dat nieuwe leven beginnen en in zijn werk?

Als het leven met God begint

Uit al het voorgaande is gebleken dat Gods liefde mensen zoekt en roept. Hij heeft ons in zijn Woord of door getuigende gelovigen of op welke manier dan ook aangespoord om Hem te zoeken. De Here roept een mens tot het nieuwe leven en dat gebeurt veelal door 'bemiddeling' van de Bijbel. Zijn roepstem is ernstig, welmenend en serieus: 'Mijn zoon, mijn dochter, geef Mij je hart'. Wij kunnen vanwege Gods werk aan ons hart reageren, overtuigd van de noodzaak vanwege onze zonden, eveneens ernstig en serieus: 'Here God, vergeef mijn zonden nu en reinig mijn hart, ja kom in mijn hart, Here Jezus...'. We weten ons in die weg van gaan geloven gedrongen om uit de Bijbel de beloften van God te gaan geloven (Hem voor 'eerlijk en liefdevol' te houden) en daarom toe te laten in alle delen van ons leven. Van de weg naar de catastrofe van het oordeel en de eeuwige dood verandert ons leven dan van richting en gaat de weg omhoog, op God gericht en naar Hem toe. Gods beeld wordt door dat innerlijk vernieuwende werk van de Geest in ons hersteld en we gaan de eigenlijke roeping van ons leven vervullen. We worden werkelijk 'mens', zoals de Here het bedoeld heeft. De Geest dringt ons om met regelmaat de Bijbel te lezen en te onderzoeken wat daar nu precies gezegd en bedoeld wordt. We krijgen verlangen met anderen ons geloof en die nieuwe liefde voor God te delen en zoeken onze plek in een plaatselijke christelijke gemeente, waar geestelijke groei mogelijk is. De Heer wil deze 'middelen' van Woord en gebed en de christelijke gemeenschap gebruiken om ons leven in een weg van geestelijke groei te brengen. De Here God heeft beloofd dat Hij hen die zoeken nooit zal laten staan, maar zij zullen in Hem het eeuwige leven vinden.

Je gaat andere keuzen maken en anders leven. Dat komt voort uit een verandering van denken, diep in je hart, omdat de Geest daar is komen wonen (Ef.4:17-32). Het nieuwe leven van geloof bestaat uit drie 'onderdelen' die bij elkaar horen:

a. *kennen*: het besef wie God is, het begrijpen van zijn beloften in het Evangelie en de feiten over het werk van Jezus Christus maak je je meer en meer eigen (Rom.10:12-17).

b. *erkennen*: je gaat toegeven dat de feiten en belijdenissen uit het Woord met betrekking tot God en Jezus en de Geest, de wereld en jezelf de waarheid zijn (Joh.6:69; 20:30,31).

c. *vertrouwen*: je gaat de inhoud van de vorige twee aspecten op jezelf toepassen. Dit is een concrete daad van je wil (Joh.3:16!). Het gaat in deze drie elementen van geloven niet slechts over een verstandelijk aannemen, maar over het aangaan van een levende relatie met God. Juist vanwege de liefde wordt het dan ook heel persoonlijk, bewogen, emotioneel en 'warm'.

Hoe die nieuwe liefde jou verandert

De ervaring van Gods liefde is merkbaar in concrete innerlijke verandering, bijvoorbeeld zoals we dat lezen in een lied, 1Cor.13:4-7 *'De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid. Ze is niet grof en niet zelfzuchtig, ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan, ze verheugt zich niet over het onrecht maar vindt vreugde in de waarheid. Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze.'*

Juist door aan te geven wat de liefde niet is, wordt hier de weg van onze innerlijke groei getekend. Wij mogen meer en meer innerlijk en dadelijk deze trekken van de liefde gaan vertonen. Het heeft met ons hele leven van doen, wil en verstand en gevoel zijn er in betrokken om innerlijk te veranderen.

Nergens in de Bijbel worden gelovige christenen beschreven als mensen die het volmaakte al bereikt hebben. Ze zijn onderweg in een groeiproces, met vallen en opstaan, afhankelijk van achtergrond, karakter en omstandigheden.

-Als iemand christen wordt, krijgt hij of zij een nieuwe natuur:

'Zijn goddelijke macht heeft ons alles geschonken wat nodig is voor een vroom leven, door de kennis van hem die ons geroepen heeft door zijn majesteit en wonderbaarlijke kracht. Hiermee zijn ons kostbare, rijke beloften gedaan, opdat u zou ontkomen aan het verderf dat de wereld beheerst als gevolg van de begeerte, en opdat u deel zou krijgen aan de goddelijke natuur' (2 Petrus 1:3,4).

-Onze verbondenheid met Jezus Christus is de kern van het geestelijke leven; de nieuwe natuur 'kan niet zondigen, want die is uit God' (1Joh.3:9; zie SbdP 'Burgers van twee werelden'!):

'Moge God vanuit zijn rijke luister uw innerlijke wezen kracht en sterkte schenken door zijn Geest, zodat door uw geloof Christus kan gaan wonen in uw hart, en u geworteld en gegrondvest blijft in de liefde'(Ef.3:17).

-Maar daarnaast blijft onze oude-Adam-natuur bestaan, zolang we op aarde leven. Om de strijd tussen deze twee 'werelden' aan te gaan, zullen wij onze oude natuur voor dood houden en er niet naar luisteren en het nieuwe leven voeden:

'Wanneer wij met Christus zijn gestorven, geloven we dat we ook met hem zullen leven, omdat we weten dat hij, die uit de dood is opgewekt, niet meer sterft. De dood heeft geen macht meer over hem. Hij is gestorven om een einde te maken aan de zonde, voor eens en altijd; en nu hij leeft, leeft hij voor God. Zo moet u ook uzelf zien: dood voor de zonde, maar in Christus Jezus levend voor God. Laat de zonde dus niet heersen over uw sterfelijke bestaan, geef niet toe aan uw begeerten. Stel uzelf niet langer in dienst van de zonde als een werktuig voor het onrecht, maar stel uzelf in dienst van God. Denk aan uzelf als levenden die uit de dood zijn opgewekt en stel uzelf in dienst van God als een werktuig voor de gerechtigheid. De zonde mag niet langer over u heersen, want u staat niet onder de wet, maar leeft onder de genade' (Rom.6:9-14 NBV).

-Wij die geloven, zullen leren om niet langer naar 'de oude mens met zijn begeerten' te luisteren; we behoren die af te leggen. We hebben voortdurend reiniging en heiliging nodig:

'Omdat ons deze beloften zijn gegeven, geliefde broeders en zusters, moeten we onszelf reinigen van alle lichamelijke en geestelijke smetten en vol ontzag voor God ons hele leven heiligen' (2Cor.7:1).

-De drie krachten die ons geestelijk leven tegenwerken en die we hebben te 'bestrijden' in Gods overwinning en kracht zijn:

het vlees, dat is onze oude, zondige natuur (Rom.7:17,18);

de wereld, dat is alles wat met God niet te maken wil hebben (1Joh.2:16);

en de duivel, dat wil zeggen alle tegenkrachten die van Gods tegenstander komen (1Petr.5:8,9).

(wordt vervolgd)